

[Stæhr Johansen.]

udvalg, der skal undersøge de uheldige virkninger af nedgravede olie- og benzintanke; der er jo aktuelle, sørgelige eksempler på, hvad disse tanke kan forårsage af ulykker for vandforsyningen. Jeg finder, at der er anledning til at hæfte sig ved indenrigsministerens tilsagn om, at andre forureningskilder, såsom ukrudtdræbende midlers mulige forurening af vandforsyningen, også vil blive undersøgt.

Jeg kan derfor efter den meget grundige gennemgang, der har været foretaget af dette meget omfattende, tekniske lovforslag, hvorved vi har fået megen hjælp fra ministeriets embedsmænd, hvad jeg tror hele udvalget er taknemligt for, på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Enggaard: Det er efter et meget omfattende udvalgsarbejde, man nu her ved anden behandling kan fremlægge de mange ændringsforslag, som udvalget er enig med indenrigsministeren i bør indføres i dette lovforslag. Jeg vil af de hovedområder, som har været drøftet under de mange udvalgs-møder, hæfte mig ved nogle få.

Det første, jeg vil tage frem, er de private vandværkers stilling. Jeg mener, at der som følge af forhandlingerne i udvalget og de ændringsforslag, som er stillet på dette område, klart er sket en forbedring af disse vandværkers stilling i forhold til de kommunale vandværkers. Herunder har været rejst problemet om at give ekspropriationsret for private vandværker til plads for boringer f. eks. Men at give en sådan ekspropriationsret ud over den allerede eksisterende ville nok være ret vidtgående under hensyn til de konsekvenser, der ville være på andre private etablissemeters område.

Ved første behandling af lovforslaget fremdrog jeg, såvel i fjor som i år, på venstres vegne spørgsmålet om indvindingsret for vanding af afgrøder. Den foreslåede tilladelse til at indvinde en vandmængde på indtil 2.000 m³ pr. år, som skulle kunne gives af kommunerne uden særlig kendelse, er nu afløst af en ubegrænset indvindingsret i de områder af landet, hvor der er tilstrækkeligt med grundvand. Jeg betragter denne ændring som en utvivlsomt reel forbedring i forhold til det oprindelige forslag.

Jeg rejste ligeledes spørgsmålet om de specielle forhold for vandforsyningen i hovedstadsområdet. Vi må vel regne med, at vi ved en senere lejlighed får mulighed for at drøfte disse ting i lyset af den fælledrift af kommunale vandindvindingsanlæg, som for tiden drøftes i et udvalg vedrørende en hovedstadsordning. Jeg tror, en sådan løsning i princippet er rigtig, og ser frem til, at vi senere kan gøre også denne vigtige side af hele vandindvindingsspørgsmålet færdig. Det vil næppe kunne gøres uden spindgreb, og så vender vi altså tilbage til spørgsmålet ved den lejlighed.

Vi har fra venstres side med særlig interesse bemærket de meget vidtgående beføjelser, som ved § 39 i loven er tillagt indenrigsministeren med henblik på at forhindre forurening af grundvandet. Særlig har problemet med olietankene i jorden utvivlsomt stor betydning her. Vi er gjort bekendt med, at der sidder et udvalg vedrørende disse problemer, og at man der forhåbentlig vil kunne skabe større klarhed over den konkrete forureningsfare og over de midler, som kan anvendes imod denne fare. Men når det drejer sig om så yderst vidtrækkende foranstaltninger, som der her kan være tale om at træffe fra indenrigsministerens side, har jeg fuld tiltro til, at indenrigsministeren vil orientere folkettinget, inden han foretager disse indgreb.

Amtoft: Under den netop afsluttede behandling af forslag til vandløbslov hævdede jeg, at en samordning af vandløbsloven og vandforsyningsloven synes nødvendig. En sådan samordning vil blive mere og mere nødvendig, efterhånden som vi indser, at vi ikke i stadig stigende grad kan forurene naturen og samtidig kræve rent drikkevand. Ydermere må vi tage hensyn til, at forbruget af vand både til husholdningsbrug og til industrien er stærkt stigende. Vi kan ikke fortsat regne med, at vandforsyningen hovedsagelig vil basere sig på grundvand; i hvert fald i visse egne af landet må man supplere sig med vand fra søer og vandløb.

Der må nok sættes et spørgsmålstegn ved, om vi ret længe kan anvende landvæsenkommissioner til sager vedrørende vandløbs- og vandforsyningslovene. Af de grunde, jeg netop har nævnt, må vi utvivlsomt inden alt for længe erstatte kommissionerne med